

Publicerad 2012-06-17 13:18 av Saga Wingquist

Ur "Allt men ändå inget "

Allt men ändå inget

Hon somnade på hans arm, han andas tätt intill henne. Tryggheten balanserade på en smal lina trots hans säkerhet så fördes den inte vidare till henne. Illamåendet satte igång. Hon hade inte vågat äta riktigt på tre dagar. Osäker på sin kropp, vilken tjej är inte det? Men så här hade det aldrig varit förut. Hon lurade sig själv till att varje gång hon skulle äta något så skulle hon bli ennu mer spyfärdig. Metoden hade lågt funktion men hon hade överlevt hittills.

Bilar hördes tydligt utanför det vidöppna fönstret och gjorde det omöjligt att somna om som tidigast på morgonen. Hon vågade dock inte väcka han utan sakta vänder hon sig om för att ligga näsa mot näsa emot killen som fick hennes ögon att drunkna. Hon vill så gärna ge han en kyss, få röra dom där läpparna som fick det att kännas som om himlaporten stod på vid gavel. Inom henne passerar sorgsna tankar fast hon egentligen borde vara världens lyckligaste, än en gång hade hon fått som hon velat

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Saga Wingquist med Poeter.se id #40922 innehar upphovsrätten